

Budapestre vonatkozó ujságcikk

Osztályozás

389.3

Szerző:

Hely

Cím: *A főváros ragaszkodik a közlekedési adó felemeléséhez*

Idő

"1918"

Forrás: *Déli Hírlap*

Személy

Bp.

(Hely)

1918. IX. 13.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

A főváros ragaszkodik a közlekedési adófelemeléséhez

Bódy polgármester nyilatkozik az aktuális városi kérdésekről

(A Déli Hírlap tudósítójától.) A közlekedési adó felemelésére vonatkozó határozat körül, amelyet még júliusban felterjesztett a főváros főmágyar végett a belügyminiszterhez, újabb amint nyilvánosságra került, némi bizonytalanság támadt, mert a Közüti megfeleltette a közgyűlési határozatot. Időközben, amint ismeretes, báró Szerényi József kereskedelmi miniszternek egy leirata is érkezett a főváros-hoz, amely sejtetni enged, hogy különböző befolyások érvényesülnek abban az irányban, hogy a főváros teljesítse a Közutinak tarifaemelési kérését is. Mivel már arról is süttogni kezdtek az utóbbi napokban, hogy a kormány nem fogja jóváhagyni a közlekedési adónak felemelését, szükségesnek tartottuk, hogy megkérdezzük Bódy Tivadar dr. polgármestert: mi az álláspontja ebben a kérdésben? Bódy a Déli Hírlap munkatársának a következőket mondotta:

— A főváros semmi körülmények között sem engedheti meg, hogy akár a Közüti tarifaemelés, akár az egységes jegyrendszer és a közle-

kedési adó között juttatást teremtsenek. Mi nem existálhatunk egy pillanatig sem a felemelt közlekedési adó nélkül s nem tudnám elképzelni, hogy akármilyen kormány megtagadja az ehhez való hozzájárulást. Enélkül sem én, sem bárki más, akit a helvembe ültetnének, nyugodt lelkiismerettel egy pillanatig sem vállalhatná a felelősséget a főváros pénzügyi helyzetéért. Ezt tudnia kell a kormánynak, de azoknak is, akik bármilyen indokból meg szeretnék akadályozni a kormány jóváhagyását.

— Ebben azért, mert a közlekedési adó felemelésének kérdése teljesen független akár a Közüti megváltásától, akár az egységes jegyrendszer megteremtésétől, kizártnak tartom, hogy a főváros még január előtt, amikor a felemelt adó életbeléptetését tervezi, meg ne kapná a szükséges jóváhagyást. Erre berendezkedtünk, ezt semmi körülmények között nem engedhetjük el.

Arra a kérdésre, hogy az ősszel napirendre kerül-e ismét a Közüti megváltása, a polgármester a következő felvilágosítást adta:

— A főváros ebben a kérdésben egy lépéssel sem mehet tovább, mint ameddig a nyár előtt lezajlott

lányulásoknál elment. Mi itt tisztára jogi álláspontot képviselünk s azt tartjuk, hogy semmivel sem szabad drágábban megfizetni a megváltást, csak azért, mert 1923 helyett ma történnék meg. A Közutinak méltányosságra nem lehet igénye. Egy üzleti vállalat, amely ma jóval több osztalékot fizet részvényeseinek, mint a háboru előtt, nem kívánhatja tőlünk, hogy *tulfizessük a jövedelmezőségéhez szabott megváltási árat*. Nem is hiszem ezért, hogy a megváltás ismét napirendre kerülhetne, mert *a főváros újabb és jobb ajánlatot nem fog tenni*, arra pedig nem is számítunk, hogy a Közüti teljes mértékben honorálja a mi álláspontunkat.

— Ami pedig a Közutinak azt a fenyegetését illeti, hogy nem szedi be a felemelt közlekedési adót, ez egyszerűen nevetséges álláspont; ha a fővárosnak joga van szabályrendeletek alapján az államvasutakkal, a finanszokkal és másokkal is beszélni a vármokot, furcsa lenne, hogy éppen a Közüti tagadná meg egy törvényerővel bíró határozat végrehajtását. De nem is valószínű, hogy ennek a fenyegetésnek beváltására sor kerülhessen, mert hiszen vég-eredményében a főváros nem is arra fekteti a fősúlyt, hogy a Közüti beszedje a felemelt közlekedési adót, hanem arra, hogy időről-időre beszo-lygáltassa a főváros pénztárába azt az összeget, amely ezen a címen forgalmi kimutatásai alapján jár a fővárosnak.

— Szerényi miniszternek a jegyrendszer egyszerűsítésére vonatko-

zó leirata viszont éppen a közlekedési adó felemelése adja meg a legáltalálabb választ. Milyen az adó révén életbelépnek a husz- és harmincfilléres jegvek, önmagától egyszerűbbé válik a jegvkezelés.

Megkérdeztük még Bódy polgármestert, hogy szociális téren a legközelebbi időre mi a programja a fővárosnak?

— Erre nézve — felelte Bódy — sajnos, nem áll sok pozitív adat rendelkezésemre. Legelsősorban a kórház-ellátás terén tervezünk sürgős reformokat. Remélem, hogy a Zita-kórház egy része rövid időn belül rendelkezésünkre fog állni s ezzel félig-meddig segítünk azokon a bajokon, amiket a közigazgatási bizottság legutóbbi ülésén is felpanaszoltak.

— Azután meg kell oldani végre a lakáskérdést is. Ha a kormány nem tesz elég gyorsan megfelelő lépéseket, hogy a családok egész raja ne legyen az utcára kúdobva, — kénytelenek leszünk, bármibe kerüljön is, a leggyorsabban szükség-barakokat építeni.

Mondhatom, mi már attól sem fogunk visszariadni, hogy az iskolák egy részét tegyük lakhatóvá azok számára, akik hibájukon kívül az utcára kerülnek. A főváros csak néhány nappal ezelőt fordult a kormányhoz, azal a felterjesztéssel is, hogy kősse országosan a költőzködést lakhatási bizonyítványokhoz, amivel megakadályozhatnók azt, hogy olyan elemek kerüljenek a fővárosba, akiket nem a megélhetési kényszer köt ide.

— Ami az egyéb szociális ellátást illeti, erre nézve sok minden készül, de a mai idők kevésbé alkalmasak arra, hogy az ideák valósággá is éjjenek. Nagyon szeretnék például tanonc-otthonokat teremteni, minél többet, hogy a tisztességes ipar és kereskedelem megkaphassa a maga becsületes munkásait. De ez egyelőre kivihetetlen.

